

Кога радиоапаратите станале достапни, луѓето почнувале да ги купуваат и да слушаат разни програми, вклучувајќи емисии од Источна Европа и Федеративна Република Македонија. Грчката полиција станала будна и внимателна и во многу прилики ги набљудувала дворовите, прислушувајќи какви програми слушаат.

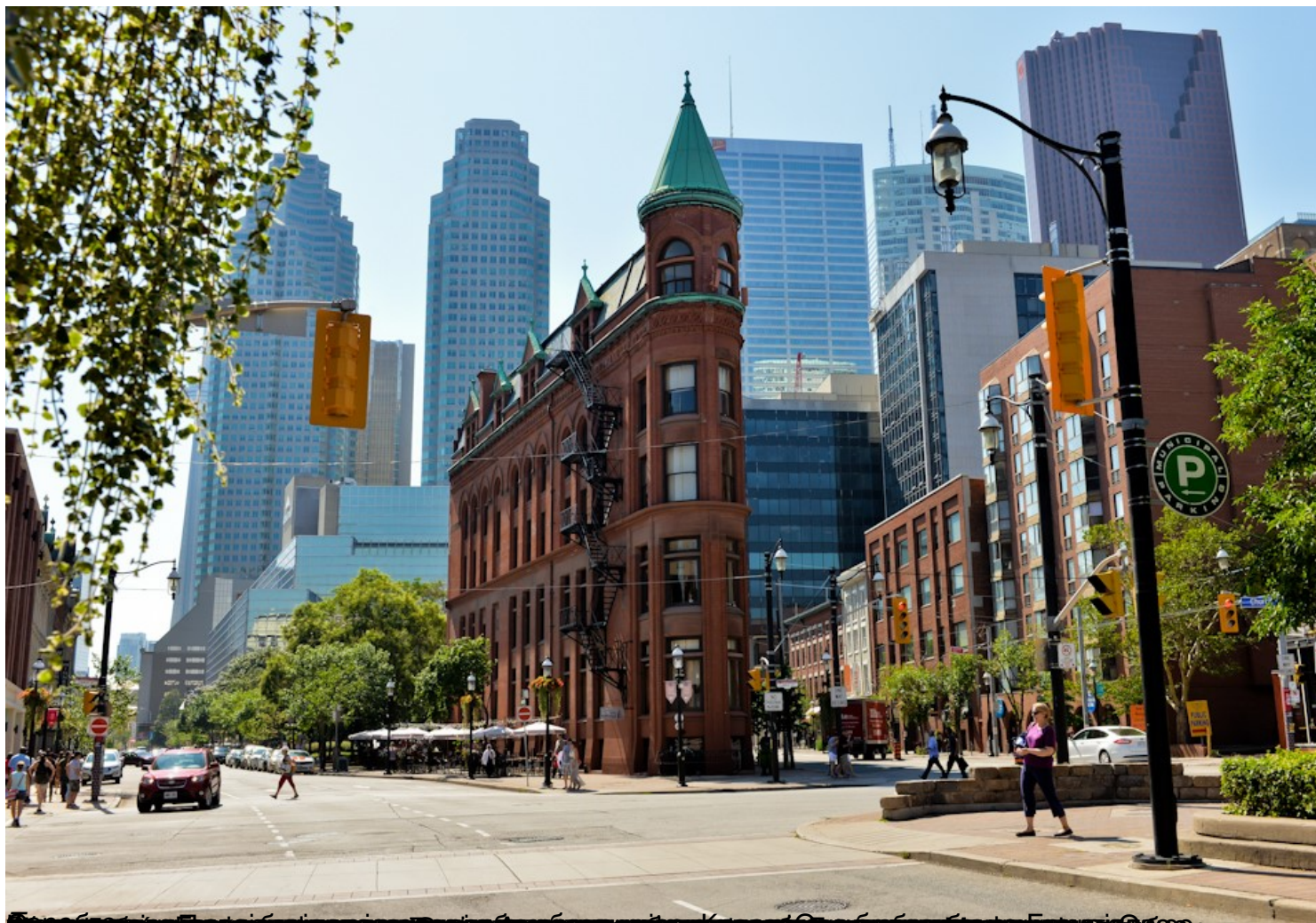
Оние кои биле фаќани дека слушаат странски програми, биле обвинувани за шпионажа. Македонскиот јазик бил уште еднаш забранет за употреба, а буквата “М” станала валкана буква, дури и ако била изговорена на радио. Откако Грција ја освоила македонската територија, последователните грчки влади одбивале да го признаат постоењето на македонскиот јазик.

Еден по еден, сите оние што се вратиле од земјите на Источна Европа заминале во Канада, САД и Австралија, бидејќи тие повеќе не можеле да го трпат грчкото угнетување. Тие ја вкусиле слободата и ја сакале повеќе, па иако тоа би можело да значи и напуштање на саканите прадедовски домови.

Тие запамтиле каков бил животот пред последното грчко заострување на дисциплината, а сега тоа не било така. И луѓето се промениле и, иако се уште биле љубезни и учтиви, нивниот дух бил скршен. Секој бил уплашен, внимавал да не каже нешто инкриминирачко, како за секој збор да се носеле пресуда и казна.

Децата родени во текот на овој период, биле одгледани да веруваат дека ете таков е животот и претпоставувале дека тоа е најдобриот можен живот што некој може да го има. Биле учени да разберат дека Грција била лулка на демократијата, дека никој на светот не е послободен од Грците. Оние кои знаеле подобро, не се осмелувале да зборуваат. Имало извесни работи за кои не можело ништо да се стори или да се дискутира за нив, особено не за грчката Граѓанска војна.

РИСТО СТЕФОВ И

■ СЛАВЕ КАТИН